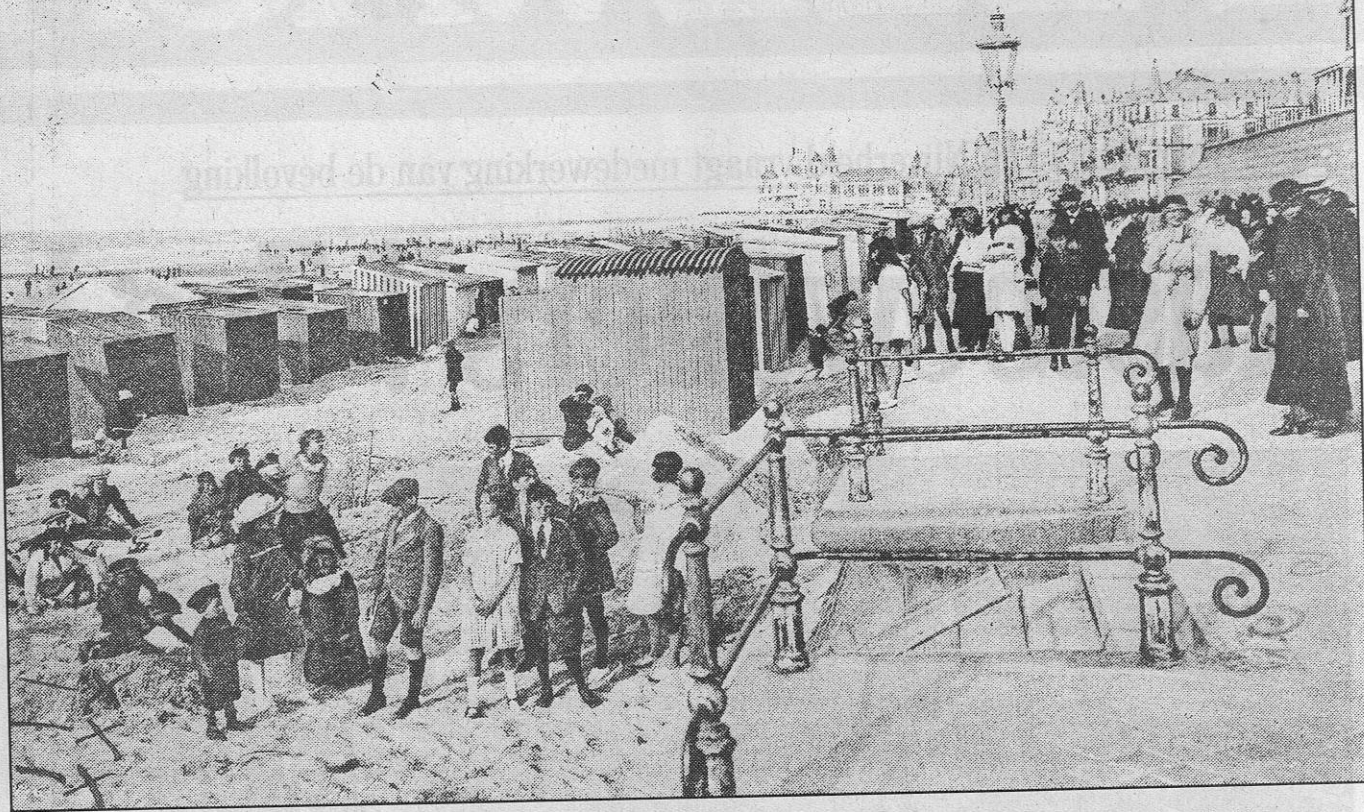

De trappen naar 't strand

9 - Ostende. La Plage de Bois

De ijzeren trap nabij de „Drie Gapers”. Op de kaart leest men „La plage des Bois”, wat zinspeelde op de houten strandkabines waarvan er toen nog veel op barakken geleken. (Circa 1905)

Mariakerke-Ostende. — Digue et Plage
Mariakerke-Oostende. — Dijk en strand

Een familiekiekie aan een trap van Mariakerke als prentkaart uitgegeven. (Circa 1955)

De trap nabij Raversijde. (Circa 1950)

Iedere Oostendenaar die van in zijn jeugd naar het strand ging, weet de fameuze ijzeren leuningen zijn met de blauwstenen trappen die naar dit strand leiden. Die trappen speelden een grote rol in wat we hier ook kustfolklore zouden kunnen noemen.

Men legde immers aan vrienden en kennissen uit dat men nabij de trap van de Drie Gapers, de Parijsstraat of de IJzerstraat zat.

De leuningen waren voor de jeugd altijd aantrekkingspunten om er op te klimmen en buitelingen te maken. Dit soms tot groot

ongenoegen van bevroese ouders.

Om en rond die trappen was er altijd veel beweging. Men plaatste er de kinderwagens, men stalde er de fietsen, maar vooral zocht men er steun om schoenen uit te trekken voor men het strand op ging.

Bij het verlaten van het strand ging het allemaal trager, men kon zich soms moeilijk een weg banen door de talrijke mensen die het zand van hun voeten wilden afvegen en zich vooral van de laatste zandkorrels van tussen hun tenen

wilden ontdoen.

Strandschoenen en handdoeken werden er duchtig uitgeschud. Vooraleer de trap te verlaten keek men nog eens goed na, want tussen het strandgerief van anderen kon nog altijd een visnet of een emmertje verloren gezet zijn. Meer dan eens zag men over de ijzeren leuning nog een verloren handdoek hangen.

Die leuningen waren niet alleen zeer geliefd bij de toeristen, die er geregeld een foto namen voor het familiealbum, maar ook bij de honden die er hun poot ophiefen

om te bewijzen dat ze er geweest waren. Dit ook was dan ook één van de redenen waarom de ouders niet graag hadden dat hun spruiten aan de „vuile” trap speelden, terwijl er zo'n groot strand voor hen lag.

Enkele trappen zijn al verdwenen, onder andere toen de instellingen van Bad en Strand gebouwd werden. Daar werden ze vervangen door bredere trappen, waar er geen ijzeren leuningen op de zeedijk meer voor nodig waren en die dus ook nooit aantrekkelijk waren voor de kinderen.

Omer Vilain